

A ...-i Törvényszék a ...(...) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - az ... (fél címe 2 szám, ügyintéző: ...) által képviselt alperes neve (alperes címe. szám) alperes ellen kártérítés iránt indított ügyében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A ...-i Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a ...-i Ítéltáblához címzetten a ...-i Törvényszéken kell 6 példány benyújtani.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s :

A ...-i Bíróság előtt ... számon folyamatban volt perben a bíróság ...(született: ...) felperes és ... alperes egyezségét kötött egymással, melynek értelmében a felek megállapították, hogy az 1985. március 15-én elhunyt ... örököse törvényes öröklés jogcímén ... (született: ...) felperes 1/3 arányban, így ... (született: ...) öröklés címén megszerezte a ... alatti - az ingatlannyilvántartásban... hrsz. alatt felvett - ingatlan egészének 1/6. tulajdoni hányadát. A bíróság a felek ... számú jegyzőkönyvben rögzített egyezségét jóváhagyta, mely végzés a felek fellebbezésről történő lemondására tekintettel 1987. november 26. napján jogerőre emelkedett.

... (született: ...) 2000. március 29. napján elhunyt. A hagyatékát képező ... hrsz. ingatlanon a nevén álló 5/30-ad, azaz 20/120-ad ingatlanilletőséget törvényes öröklés jogcímén egymás között egyenlő arányban örökhagyó gyermekeinek felperes neve, ..., ..., ... részére adták át hagyatékátadó végzéssel.

A ...-i Bíróság ... számú, 2011 április 7-én jogerőre emelkedett ítéletével a fent hivatkozott - immáron az utcanév változása okán ... sz. alatti - ingatlanon fennálló közös tulajdont árverési értékesítés útján megszüntette. Az ingatlan legkisebb árverési vételárát 20.000.000.- forintban határozta meg. Az ítélet indokolása szerint felperes

neve III. rendű felperes 5/120 arányban tulajdonosa az ingatlanoknak.

A ...-i Bíróság ... számú ítéletével felperes neve felperesnek ... végrendelete érvénytelenségének megállapítása iránti keresetét elutasította, mely ítélet - fellebbezés hiányában - 2011. december 30. napján jogerőre emelkedett.

A ...-i Bíróság ... számú ítéletével - a felperes neve III. rendű felperes és társai által kezdeményezett - a néhai ..., valamint ... és ... között a ... sz. és a ... sz. ingatlanokra vonatkozóan 1998. május 4-én létrejött csereszerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét, valamint felperes neve III. rendű felperes többlethasználati díj megfizetésére irányuló kereseti kérelmét elutasította. A III. rendű felperes és I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezések folytán eljáró alperes neve, mint másodfokú bíróság ... szám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyta.

A törvényszék a tényállást a ...-i Bíróság ... számú, ... számú, ... számú, ... számú iratai és a felperes által mellékelte iratok figyelembe vételével határozta meg.

A felperes pontosított kereseti kérelmében az alperest 10.444.444.- forint - a bíróság által meg nem állapított, 47/90-ed tulajdoni hányadú többlet-örökség megfizetésére, 2.680.733.- forint 2000. április 1. napjától számított házbérleti díj többlet-követelés, valamint 3.895.000.- forint hajléktalanságából adódó nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

A felperes kereseti kérelmét egyrészt arra alapozta, hogy a ...-i Bíróság előtt ... számon folyamatban volt perében az 5. számú jegyzőkönyvébe tévesen került felvezetésre, hogy (a perben felperes neve által képviselt) ... felperes úgy nyilatkozott, hogy „kizárólag 1985. március 15-én elhunyt... nevű testvére után kíván örökölni”. Ténylegesen a perben eljáró felperesi képviselő, felperes neve úgy nyilatkozott, hogy a felperes „most csak... nővére után” kívánja bejegyeztetni a megörökölt tulajdonrészét, „mert most csak ezt tudja igazolni”.

Ezen elírás nyomán a ...-i Bíróság ... számú ítéletében téves indokok alapján utasította el a felperes annak megállapítására irányuló keresetét, hogy ... végrendelete érvénytelen, így felperes neve felperes törvényes örökösnek megszerezheti a hagyatékot. Felperes álláspontja szerint a bíróság tévesen, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 653. §-a alapján utasította el a keresetet, figyelmen kívül hagyva a Ptk. 608. § (2) bekezdését, továbbá a 4.P.XV.22.113/1987/5. számú jegyzőkönyvére hivatkozva tévesen állapította meg, hogy néhai ... néhai ... után a visszautasításra tekintettel az öröklésből kiesett.

A felperes kereseti kérelmét másrészt arra alapozta, a Ptk. 608. § (2) bekezdés 2000 óta következetes figyelmen kívül hagyása miatt kér kártérítést az alperes bíróságtól.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a felperes Ptk. 349.§-ára és Ptk. 339. §-ára alapított azon kártérítési igénye, amely az 1987. november 26. napján megtartott tárgyalási jegyzőkönyvbeli elírásra vonatkozik, a Ptk. 324. § (1) bekezdése, Ptk. 26. § (1) bekezdése és a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján elévült.

A felperes keresetét érdemben is vitatta hivatkozva arra, hogy a bírósági jogkörben okozott kár általános feltételei (a jogellenes magatartás, a kár, a kettő közötti okozati összefüggés és a felróhatóság), továbbá a különös feltétele (az, hogy a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetve a károsult e rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette) konjunktív tényállási elemek, azaz bármelyikük hiánya esetén a bíróságnak a felperesi keresetet el kell utasítania.

Az alperesi álláspont szerint nem tekinthető bizonyítottnak felperes kára, sem a bíróság jogellenes és felróható magatartása, sem pedig a kettő közti okozati összefüggés, de a kártérítés különös feltétele sem. Hivatkozott arra, hogy a ...-i Bíróság előtt ... számon folyamatban volt eljárás irataiból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a sérelmezett jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése iránt nem terjesztett elő kérelmet, mely kérelmet kvázi rendes jogorvoslatként értelmezi a bírói gyakorlat. Az eljárás irataiból megállapítható, hogy a peres eljárásban a felek egyezséget kötöttek, melyet a bíróság végzéssel jóváhagyott, és amely végzés ellen a felperes jogorvoslással nem élt, lemondott fellebbezési jogáról.

A ...-i Bíróság előtt ... számú eljárás során tanúsított alperesi magatartások sérelmezésével összefüggésben előadta, hogy ezen esetben is hiányzik a kártérítési igény érvényesítésének különös feltétele, mivel a 40. számú ítélet első fokon jogerőre emelkedett fellebbezés hiányában. A felperes a rendes jogorvoslati jogot nem merítette ki.

A felperes további előadásaival kapcsolatban kiemelte, hogy nem lehet pontosan megállapítani, hogy - a fent említetteken túl - mely ítéletet, mely bírósági eljárást jelöli meg a továbbiakban a kártérítési igénye alapjául.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a kereseti kérelem nem alapos.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 349. § (1) értelmében az államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében a főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti.

A Ptk. 325. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált., míg a Ptk. 360. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

Mindezek alapján akár általános feltételei: a jogellenes magatartás, a kár, a kettő közötti okozati összefüggés és a károkozó felróhatósága. A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség további különös feltétele az, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a károsult e rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

A felperes által megjelölt ügyek közül kettő esetben ...-i Bíróság előtt ... számon és a ... számon folyamatban volt ügyekben jelölt meg általa jogellenes vélt magatartást, a többi eljárás vonatkozásában csupán az ítéletben foglalt döntést, és annak indokait vitatta. A kártérítési per bírósága azonban nem jogosult arra, hogy egy vagy több - más jogviszonyra vonatkozó - jogerős döntést bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben megváltoztasson. Jelen kártérítési per alanyában és jogi indokában fellelhető eltérés okán sem szolgálhat a tényállásban felsorolt többi eljárásban hozott - egyebekben jogerős - döntés megváltoztatására. Mindezek alapján a fent említett két eljárásban megjelölt jogsértések vizsgálatára szorítkozhatott a törvényszék.

A ...-i Bíróság előtt ... számon folyó eljárásban kifogásolt 5. számú, az 1987. november 26-ai tárgyalásról készült jegyzőkönyvi nyilatkozat vonatkozásában a törvényszék az alperesi hivatkozást elfogadva megállapította, hogy a követelés - Ptk. 324. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Ptk. 326. § (1) bekezdésére és a Ptk. 360. § (1) bekezdésére elévült. Elévülés hiányában is a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének hiánya miatt a kártérítési igény érvényesítésének különös feltétele szintén hiányzik, így kártérítés megállapításának alapjául nem szolgálhat.

A ...-i Bíróság előtt ... számon folyamatban volt ügyével kapcsolatban a jogellenes magatartást a felperes két pontban jelölte meg, egyrészt abban, hogy a bíróság a Ptk. 653. §-a alapján utasította el a keresetet, figyelmen kívül hagyva a Ptk. 608. § (2) bekezdését, másrészt hogy a számú jegyzőkönyvére hivatkozva tévesen állapította meg, hogy néhai ... néhai ... után a visszautasításra tekintettel az öröklésből kiesett. Mindkét hivatkozás az alapügyben eljáró bíró bizonyítékértékelő, és mérlegelő

tevékenységét, az ügy ténybeli és jogi megítélésének felülbírálatát célozza, melyre a kártérítési per bírósága nem jogosult. Egyébiránt a fent említett per vonatkozásában sem találta megállapíthatónak a törvényszék a kártérítés konjunktív feltételeit. A különös feltétel - a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségek igénybe vétele - teljes egészében hiányzik, hiszen a ...-i Bíróság ... számú ítélete első fokon emelkedett jogerőre, fellebbezés hiányában. Az általános feltételek közül a jogellenes és felróható magatartás sem nyert bizonyítást.

A felperes azon hivatkozása, mely szerint egy összefüggő pert alkotnak az általa és édesanyja által kezdeményezett eljárások, és ennek következtében az elévülésük kizárt, nem foghat helyt, hiszen a perek - bár a felperes öröklési igényének érvényesítését szolgálták közvetve vagy közvetlenül - jogcímüket, peres feleket tekintve eltérést mutattak, és kellett is mutatniuk, hiszen azonos felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt nem indítható újabb eljárás sem a folyamatban lévő eljárással egyidejűleg (perfüggőség okán), sem annak jogerős lezárását követően (res iudicata okán).

Mindezek alapján a felperes vagyoni és nem vagyoni kárának megtérítésére vonatkozó igényeit a törvényszék nem találta megalapozottnak.

A Pp. 3.§ (2) bekezdése, a Pp. 121.§ (1) bekezdés c., és e., pontjai alapján a kereseti kérelemhez kötöttség nem csak a döntésre irányuló határozott kereseti kérelemhez, a fél által megjelölt érvényesíteni kívánt joghoz, hanem az annak ténybeli alapjához való kötöttséget is jelenti. Ez igen fontos szempont az alperesek oldaláról is, hiszen csak arra a ténybeli alapra tudnak előadást tenni, amelyet a felperes a határozott kereseti kérelmében megjelöl.

A fentiek alapján a törvényszék felperes keresetét elutasította. A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli a felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. és 14. § - ainak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2016. december 14.

Dr. .sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

